

J. n. gospodine!

U broju „Narodnoga lista“ od 18. prosinca 1902., javili smo svojim čitateljem, da predbježno prekidamo izdavanjem lista, nadodav, da ćemo istim nastaviti čim nam budu to okolnosti dopustile.

Nu radi neodklonivih zaprieka, ne bijaše nam na žalost moguće, da zadanu rieč prije ispunimo. Te zapreke postoje i danas, no pošto su nas kroz cijelu ovu godinu sa-lietavali rodoljubi i prijatelji „Narodnog lista“, upitima, hoćemo li jedared nastaviti njegovim izdavanjem, odlučismo udovoljiti toj obćenitoj želji, to više, što i mi sami uvidjesmo, da nam je list od priekne potrebe za narodni probitak u Istri u obće, a za ove krajeve napose.

I tako evo nas pripravne, da i nadalje izdajemo „Narodni list“ u Voloskom-Opatiji, da time izpunimo — ako i kasno — zadanu od nas rieč.

Prvi broj našega lista osvanuti će početkom nove godine 1904., a od tada će redovito izlaziti svakoga četvrtka poslje podne.

Podpisani preuzimaju ovim veliki teret na sebe, ali čine to veselim srcem, jer se nadaju time koristiti hrvatsko-slovenskoj stvari u Istri, i jer očekivaju od istarskih rodoljuba izdašnu koliko materijalnu toliko i moralnu podporu, za to njihovo skroz i skroz rodoljubno poduzeće.

Pravac će „Narodnoga lista“ biti i odsele isti kao i u prvašnje vrijeme, tek će mu unapried ton biti posve drugačiji. Naš će list iznašati samo takove stvari, koje će čitaoc zanimati i koristiti im dočim će se čuvati svakog osobnog napadaja bilo na koga. Napadaje pako na sebe, na našu hrvatsku-slovensku stranku u Istri, na zaslužne narodne muževe, odbijati će odlučno ali dostojanstveno, kako se to već i dolikuje ozbiljnom listu.

Šibati će nemilosrdno samo narodne izdajice i one vladine organe, koji, gazeć zakon, čine našem narodu krivicu.

Podpisani se radi toga obraćaju na V. G. molbom, da njihovo poduzeće poduprete prema svojim silama novčano, i da ako Vam je ikako moguće, budete suradnikom lista, priobćujući njim viesti, dopise, članke te ine sastarke.

Vrlo su ozbiljna vremena nastala za naš narod u Istri. Naši narodni neprijatelji uprieše sve sile, da naš narodni živalj u Istri posvema skuće pod svoj jaram. Pri tome im znatno idu na ruku ces. i kralj. gospoda, koja su prisegla, da će poštivati zakone a po tome i narodnu ravnopravnost. Naši narodni neprijatelji doviknuše nam nedavno: „Priznajte nam, da je Istra talijanska zemlja, pak ćemo Vas pustiti živjeti!“ Mi pako moramo doviknuti njima: „Nikada toga priznati nećemo, jer bi to bilo izdajstvo, jer bi to značilo, ići vuku u ralje, predati se dragovoljno na milost i nemilost tudjincu“.

Mi se pako hoćemo, mi se moramo boriti do zadnje kapi krvi, za svoju narodnost, za svoj jezik. Radimo svi, radimo složno, pak će ta naša borba biti jamačno okrunjena liepim uspjehom.

Vrlo uspješno sredstvo te borbe biti će nam „Narodni list“, pak je zato sveta dužnost svakoga rodoljuba, da naš „Narodni list“ koliko god može podupre.

Bude li pomoći, radit ćemo sve na korist ljubljene domovine naše, ne bude li pomoći, mi ćemo biti sebi sviestni, da smo učinili svoju dužnost, a posljedice i odgovornost neka padnu na one, koji se našem pozivu ne odazvaše.

Dr. Ivan Joščić

Viktor Car-Šmin